

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ZEG DAT 'T NIET WAAR IS !

blijspel in twee delen

door

Christophe Vanhoutte

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3031

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ZEG DAT 'T NIET WAAR IS!* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTOPHE VANHOUTTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/008
ISBN 978-90-385-11023

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Christophe Vanhoutte
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-2 heren)

MARIAN :

DIRK, haar man :

YVETTE, babbelzieke huishoudster :

ANITA, Dirks minnares :

GEERT :

KORTE INHOUD

Wanneer Marian voor een dagje naar haar zuster in Antwerpen wil gaan, heeft haar man, Dirk, het huis voor zich alleen. Hij ziet dan ook zijn kans schoon om een aantal uurtjes thuis door te brengen met zijn minnares Anita. Eén probleem: de inwonende huishoudster Yvette. Dirk ziet zich genoodzaakt haar in vertrouwen te nemen en doet haar beloven Marianne niets te zeggen. Wat Dirk echter niet weet, maar Yvette wel, is dat Marian helemaal niet van plan is naar haar zuster te gaan...

Met dat gegeven hebben we alle troeven in handen om een heel voorspelbare komedie te maken. Je kent dat wel: een "deur open - deur dicht circus", waarbij de ene zich in een kamer verbergt tot de andere weer weg is en dat zolang volhoudt tot beiden elkaar toch zien.

Maar dit stuk wijkt heel verrassend van zo'n voorspelbare plot af...

DECOR

Een salon. Alle meubels zijn houten "dozen" ("blokken"), geplaatst in zwarte doeken, met midden-achter een rij witte platen (zetstukken) van ongeveer 2 meter hoog, breedte 4 meter. de linkerkant van de plaat leidt naar "Deur" links-achter, de rechterkant van de plaat leidt naar "Deur" rechts-achter. Verder nog witte platen linksvoor (= "Deur" links) en rechtsvoor (= "Deur" rechts) van 2 meter hoog en 1,5 meter breed.

Invulling "deuren":

links-achter = leidt naar kamer van Yvette (niet zichtbaar)

rechts-achter = leidt naar kamer van Dirk en Marian (niet zichtbaar)

links = leidt naar keuken (niet zichtbaar)

rechts = leidt naar hall naar buiten (niet zichtbaar)

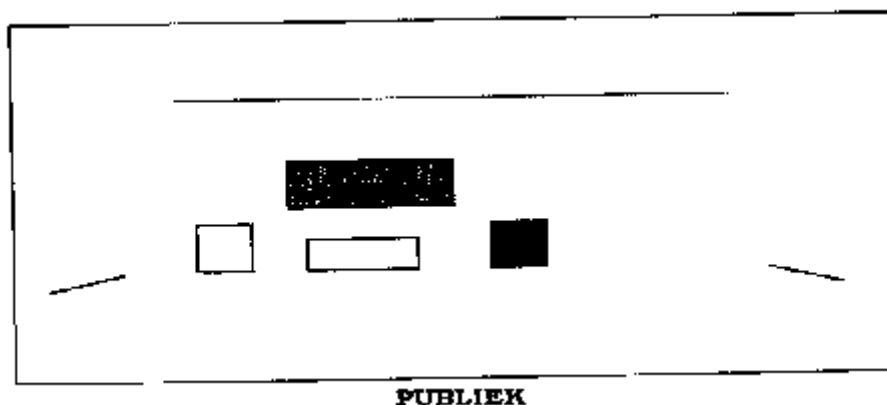
Invulling "meubelen":

Midden-links achter: driezit (*kleur: rood*)

Rechts van de driezit: Eenzit (*kleur: blauw*)

links van de driezit: eenzit (*kleur: Geel*)

Voor de driezit: salontafeltje (*kleur: wit*)

DEEL 1

Scène 1

(Wanneer de zaallichten doven, en het scènlicht opgaat, speelt door de luidsprekers een populair lied. Na een twintigtal seconden komt Yvette (gekleed met schort, zij spreekt dialect) op van links, met stofzuiger, waarop geen stofzuigbuis zit, ze laat de stofzuiger achter op scène en gaat af links, komt na een tijdje terug met stofzuigbuis en steekt hem aan de stofzuiger. Als het nummer eindigt schakelt ze de stofzuiger in met haar voet. Die maakt heel veel lawaai. Yvette zingt heel vals een strofe uit het lied mee. Van rechts komt Dirk binnen, Yvette staat met rug naar kant rechts en ziet of hoort Dirk niet binnen komen. Dirk draagt een aktetas, hij plaats deze tegen de drieszit rechts. Hij draagt een vest en houdt ze aan. Hij gaat zitten drieszit rechts, strekt zich uit)

DIRK : Yvette, haal eens....

YVETTE : *(schrikt zich te pletter)* Waauuw! Oh, meneer, is me dat verschieten, *(zet stofzuiger uit)* ik had u niet horen binnenkomen.

DIRK : Ja, dat merkte ik. Haal mij eens een pintje, Yvette.

YVETTE : Direct meneer. *(gaat naar links om af te gaan, keuken)*

DIRK : *(houdt haar tegen)* Yvette.

YVETTE : *(draait zich om)* Ja, meneer.

DIRK : En breng iets voor uzelf mee.

YVETTE : O, dank u meneer, maar ik heb niets no....

DIRK : *(onderbreekt haar, uitdrukkelijk)* Breng iets voor uzelf mee, Yvette.

YVETTE : Ja, meneer. *(gaat af links)*

DIRK : *(neemt krant die op salontafel ligt, slaat ze open, leest er hier en daar iets in)*

Hm. *(korte pauze)* Hm. *(korte pauze)* Hm. *(korte pauze)* Hm. Hm. *(korte pauze)* Hm. Hm. Hm. *(korte pauze)* Hmmmm. *(korte pauze)* Hm.

YVETTE : *(komt op met twee glazen bier, gaat naar Dirk, wil hem pint aangeven, maar die ziet niet dat ze er is)* Hm.

DIRK : *(schrikt, zijn krant vliegt de hoogte in)* Verdomme, Yvette, is me dat schrikken.

Allé, geef maar hier. *(neemt glas)*

(Yvette wil al weggaan links, met haar pint in haar hand)

Yvette...

(Yvette draait zich om, Dirk slaat zacht tweemaal met zijn hand op de driezit, links van hem)

YVETTE : Meneer...

DIRK : Kom eens hier Yvette, ik moet je iets zeggen.

(Yvette gaat aarzelend zitten op de driezit, een zo groot mogelijke afstand van Dirk bewarend, ze nipt voorzichtig van haar pint)

Yvette. Hoe gaat het met jou, Yvetje?

YVETTE : *(niet op haar gemak)* Euh, goed meneer. Ik volg nog altijd judolessen.

DIRK : Hé? Zeg, Yvette, kan jij een geheim bewaren?

YVETTE : *(opgelucht)* O ja, meneer, kijk, ik ben nu eens iemand die heel goed geheimen kan bewaren. Jaja, wie aan mij iets zegt, die kan er gerust in zijn, ik zal nooit, maar dan ook nooit iets verder vertellen.

DIRK : Goed. Wel, Yvette,...

YVETTE : *(onderbreekt, vertelt gewoon verder)* Ik kan echt zwijgen als een graf. Kijk, zo heeft de buurman mij een maand geleden verteld dat hij niet de echte vader is van zijn kinderen, ewel, hé, dat heb ik nog nooit, en dat zal ik ook nooit, aan iemand vertel.... *(onderbreekt zichzelf beschaamd)* Euh,... *(herpakt zich)* Maar, euh, over het algemeen hou ik alles voor mezelf hoor.

DIRK : Yvette. Je weet dat het morgen zaterdag is, hé.

YVETTE : Dat klopt ja. En overmorgen is het zondag, hé.

DIRK : Ja, inderdaad, Yvette.

YVETTE : U ziet dat ik nog van de domste niet ben, hé.

DIRK : Juist, ja. Yvette, ik wilde het eigenlijk over morgen hebben.

YVETTE : Zaterdag.

DIRK : Juist, zaterdag. Je weet dat mevrouw morgen op bezoek gaat bij haar zuster in Antwerpen.

YVETTE : HmHm.

DIRK : En dat zij de hele dag zal wegblijven.

YVETTE : HmHm.

DIRK : Je weet ook dat ik morgen naar het architectencongres ga.

YVETTE : HmHm.

DIRK : En ook dat zal een hele dag duren.

YVETTE : HmHm.

DIRK : Wel, ik ga niet.

YVETTE : HmHm. Hmmm! Meneer gaat niet?!

DIRK : Nee.

YVETTE : En gaat mevrouw naar haar zuster?

DIRK : Mevrouw gaat naar haar zuster. Maar, Yvette, mevrouw hoeft niet te weten dat ik niet naar het congres ga.

YVETTE : Ah nee?

DIRK : Euh, nee, zie je, als zij weet dat ik niet naar het congres ga, dan, euh... *(korte pauze, zoekt een uitvlucht)*, dan euh.... *(nu resoluut, heeft een uitvlucht gevonden)* dan moet ik mee naar haar zuster. En je weet hoe ik een hekel heb aan haar zuster.

YVETTE : Juist. En is dat het geheim dat ik voor mezelf moet houden?

DIRK : Ja.

YVETTE : Maar dat is geen enkel probleem, meneer. U kunt op uw twee oren slapen. *(drinkt haar glas in één keer leeg, staat recht en wil af gaan naar links, keuken)*

DIRK : *(als ze bijna af is)* Yvette. Er is nog iets.

YVETTE : *(draait zich om, kijkt beteuterd naar haar glas dat nu leeg is)* Lap. Er is nog iets.

DIRK : Kijk, er zal morgen ook één van mijn collega's langskomen. Om één en ander te bespreken over een project waarmee we bezig zijn.

YVETTE : En die collega gaat ook niet naar het congres?

DIRK : *(valt uit de lucht)* Congres? Waarom zou die naar een architectencongres moeten.... *(herpakt zich)* Ah. Neenee, absoluut niet, nee. Die collega is natuurlijk ook architect, maar zal ook niet naar het congres gaan. Net als ik. Nu, in elk geval, we hebben veel werk, dus als je ons niet wil storen...

YVETTE : *(komt dicht)* Enne, dat werk, dat kan niet op het kantoor gedaan worden...

DIRK : Euh, nee. Ja, we zitten daar al genoeg, hé, en het is tenslotte zaterdag morgen.

YVETTE : Jaja, alleszins, en overmorgen is het zondag, daar hadden we het daarnet nog over, hé.

DIRK : Juist, Yvette.

YVETTE : Enne, meneer, zou die collega toevallig een vrouw kunnen zijn?

DIRK : Euh,... wel ja, nu je het zegt, ja. Die collega is een vrouw. Wel, euh, mondje dicht?

YVETTE : Jaja, natuurlijk *(wil afgaan, keert als ze bijna af is, terug)* Euh, meneer, volgende week is het de verjaardag van mijn vriendin, en we hadden graag eens de bloemetjes buiten gezet, zou ik, euh, misschien een dag extra verlof kunnen krijgen...

DIRK : Het ene plezier is het andere waard, hé Yvette. Welke dag wil je die verlofdag?

YVETTE : Wel, donderdag is het mijn vrije dag, en we waren van plan om voor een dag of twee uit te gaan. Euh, na donderdag komt vrijdag, meneer.

DIRK : Vrijdag. Wel, 't is in orde.

YVETTE : Merci, meneer. *(draait zich om af te gaan, als ze bijna af is, draait ze zich en gaat stapje dicht naar Dirk)* Euh, meneer, ik heb u vorige maand eens gesproken over een kleine opslag....

DIRK : Ah, euh, wel, we praten er na het weekend over, oké. Bon, en nu ga ik me wat opfrissen, ik moet straks nog weg. *(staat recht, doet vest uit, en gaat onderwijl af rechtsachter)*

(Yvette gaat af links met haar glas, komt terug op van links, zonder glas, schakelt de stofzuiger terug in, en doet verder. Ze zingt opnieuw heel vals een strofe uit het lied van daarnet, terwijl ze verder stofzuigt. Als ze opnieuw met haar rug naar rechts staat komt Marian op van rechts, ze doet haar mantel uit, werpt hem nonchalant op de eenzit rechts en rekt zich staand uit, op een nogal

komische manier, Yvette heeft haar nog niet gezien)

MARIAN : Dag, Yvette.

(geen reactie, Yvette neuriet het lied verder)

(luider) Yvette!

YVETTE : *(schrikt enorm, draait zich om)* Ooh. Dag mevrouw, ik had u niet horen binnenkomen. *(zet stofzuiger uit).*

MARIAN : Waar is meneer?

YVETTE : Hij is zich aan het opfrissen, mevrouw, hij moet nog weg vanavond.

MARIAN : Ah, daar heeft hij niets van gezegd. Waar gaat hij naartoe?

YVETTE : Euh, dat weet ik niet. Misschien zijn congres gaan voorbereiden? Dat is voor morgen, zaterdag.

MARIAN : *(komt dichterbij Yvette, spreekt nu stiller, fluistert)* Yvette, ik moet je iets vragen.

YVETTE : *(komt dichterbij, fluistert nu ook)* Mevrouw.

MARIAN : *(fluistert)* Het is een beetje delicaat...

YVETTE : *(fluistert, knikt)* Ja?

MARIAN : *(fluistert)* Kom, zet u eventjes.

(beiden gaan samen zitten op driezit, Yvette linkerkant, zoals daarnet)

(fluistert) Euh, Yvette... *(nu niet meer fluisterend, kordaat)* Haal mij eens een portootje.

(Yvette staat recht, gaat naar links, als ze bijna af is, roept Marian haar terug)

En breng er ook één voor uzelf mee.

(Yvette gaat af, Marian neemt de krant, bekijkt vluchtig de eerste pagina, werpt ze dan terug. Yvette komt op met twee portoglazen)

YVETTE : *(gaat tot bij Marian, geeft haar een glas)* Alstublieft mevrouw. *(ze blijft rechtstaan)*

MARIAN : *(nipt even van haar glas, kijkt naar Yvette, spreekt bevelend)* Wél...

YVETTE : Ah. *(nipt nu ook van haar glas)*

MARIAN : Ik bedoel, ga zitten Yvette.

(Yvette gaat zitten)

Kijk, Yvette, ik moet je iets ongewoons vragen, en ik zou graag hebben dat je op mijn vraag ingaat, zonder jezelf daarbij vragen te stellen. Zou dat lukken, Yvette?

YVETTE : Vraag maar, mevrouw.

MARIAN : *(fluisterend)* Wel, Yvette, kijk, wat ik zou willen vragen...

(op dat moment komt Dirk van rechtsachter op, zonder vest)

DIRK : Dag lieve.

MARIAN : *(schrikt enorm)* Ah, schat. Hallo.

(Yvette staat recht, Dirk gaat tot bij Marian, kust haar, neemt zijn glas, drinkt er wat van. Pijnlijke stilte)

DIRK : Je wou Yvette iets vragen, lieve.

MARIAN : Euh, juist ja. *(zoekt een uitvlucht)* Euh,... Yvette,... wat ik wilde vragen... euh, wil je de stofzuiger wegzetten? 't Staat zo slordig.

YVETTE : Euh, ja mevrouw, natuurlijk. *(drinkt haar porto in één keer leeg, zet haar glas op tafel, gaat naar stofzuiger, bergt hem op en gaat er mee naar links, af)*

DIRK : Dus jij bezoekt morgen je zuster?

MARIAN : Ja.

DIRK : Je zal wel een hele dag weg zijn, zeker?

MARIAN : Ja, dat zal wel, op en af naar Antwerpen, en we gaan samen 't stad in. En je

weet, als wij tweeën eens op stap zijn...

DIRK : Ja, dat kan wel een tijdje duren, hé.

MARIAN : Jammer dat je niet mee kunt.

DIRK : Zeg dat wel. Echt jammer.

MARIAN : Maar ja, met dat congres.

DIRK : Inderdaad.

MARIAN : Zeg, duurt dat congres ook de hele dag?

DIRK : Ja, je kent dat, hé. Tegen de tijd dat iedere architect zijn zegje heeft gedaan. En achteraf drinken we dan nog iets.

MARIAN : Gaan ze allemaal spreken? Jij ook?

DIRK : Nee. Ja.

MARIAN : Hm?

DIRK : Nee. Ja. Nee ze spreken niet allemaal, en ja, ik zal spreken.

MARIAN : Ah, en waarover ga je het hebben?

DIRK : Euh,... oh... daar ga ik je niet mee lastig vallen, lieve ,dat is veel te saai..

(beiden drinken, korte stilte)

MARIAN : Zeg, Yvette zei me dat je nog weg moest vanavond. Waar ga je heen?

DIRK : Ah, wel ik heb afgesproken me een klant. Mensen die hun woning willen verbouwen of zoiets. We zien wel. Ik denk niet dat ik lang weg zal zijn, hoogstens een paar uurtjes.

MARIAN : Goed.

(stilte)

Wanneer vertrek je?

DIRK : *(kijkt op zijn polsuurwerk)* Wel, euh, ... NU eigenlijk. *(staat recht, gaat af rechtsachter, komt bijna onmiddellijk terug op, zijn vest aantrekkend, gaat tot bij Marian en kust haar)*. Tot straks.

MARIAN : Tot straks.

(Dirk gaat af rechts)

(roept naar links) Yvette!

YVETTE : *(komt op van links)* Mevrouw?

MARIAN : Ga zitten Yvette, ik moet je iets vragen.

YVETTE : *(gaat zitten eenzigt links)* Mevrouw.

MARIAN : Kijk, Yvette, ik wilde het je daarnet al vragen. Kan jij zwijgen?

YVETTE : Als een graf mevrouw.

MARIAN : Wel, wat ik wou vragen is...

YVETTE : *(spreekt gewoon verder)* 't Is zo mevrouw, dat alle geheimen bij mij veilig zijn, ik heb nog nooit...

MARIAN : Goed goed, ik geloof je Yvette. Kijk, wat ik je wilde vragen...

YVETTE : *(onderbreekt)* Zeg mevrouw, wist u dat de kinderen van de buurman eigenlijk....

(op dat moment komt Dirk binnen, van rechts, hij gaat richting driezit)

DIRK : Natuurlijk mijn aktetas vergeten.

MARIAN : Euh, ja schatje, jij zal je hoofd nog eens vergeten, hé.

DIRK : Een gezellig onderonsje?

MARIAN : Hm? Ah, euh, nee. Ik vroeg net aan Yvette om die glazen hier weg te zetten.

DIRK : Zittend? Beiden?

MARIAN : Wel, euh...

YVETTE : Ik kreeg net een scheut in mijn nek, meneer. *(voelt aan haar nek)* Ai! Kijk, voel maar...

DIRK : Jaja, goed. 'k Ben er nog eens mee weg. Tot straks.

MARIAN : Tot straks, schat.

(Dirk gaat af rechts)

YVETTE : *(wil rechtstaan)* 'k Zal die glazen dan maar wegzetten, hé mevrouw.

MARIAN : Nee, straks. Blijf nog even zitten. Kijk, ik ga er niet te veel woorden aan

vuil maken. 't Is het volgende: morgen zou ik naar mijn zuster gaan in Antwerpen.

YVETTE : Ja.

MARIAN : Wel, ik ga niet.

YVETTE : *(in paniek)* U gaat niet? *(nadrukkelijk met het hoofd knikkend, met opgetrokken wenkbrauwen)* U gaat ergens anders heen?!

MARIAN : Nee, ik blijf thuis.

YVETTE : Zeg dat 't niet waar is! Mevrouw blijf thuis *(krabt in haar haar)* O, zou u dat wel doen, mevrouw, euh... ze voorspellen mooi weer voor morgen.

MARIAN : Luister hier Yvette, ik ga niet naar Antwerpen, en ik blijf thuis. Punt.

YVETTE : Aan de lijn.

MARIAN : Hm?

YVETTE : Niks.

MARIAN : Kijk Yvette, morgenvroeg ga ik weg, alsof ik naar Antwerpen zou gaan. Maar ik ga niet naar Antwerpen. Ik doe eerst een paar boodschappen en daarna, als meneer weg is, keer ik terug.

YVETTE : Want meneer mag niet weten dat mevrouw niet naar Antwerpen gaat?

MARIAN : Nee. Euh, anders sleurt hij me mee naar dat congres van die architecten, en eerlijk gezegd Yvette, dat interesseert me zoveel als voetbal.

YVETTE : Ik wist niet dat u van voetbal hield?

MARIAN : Juist niet, Yvette, juist niet. Dus doe ik alsof ik naar Antwerpen ga.

YVETTE : Maar u blijft hier.

MARIAN : Voilà. Euh, maar er is nog iets.

YVETTE : *(bijna tussen haar tanden)* Ja, er is nog iets. Natuurlijk.

MARIAN : Hm?

YVETTE : Niks.

MARIAN : Kijk, de reden dat ik thuisblijf, is de volgende. Ik wil morgen mijn man eens goed verrassen met een lekker etentje, en ik voorzie dat ik daar wel de hele dag mee bezig zal zijn.

YVETTE : Ja, dat zal nogal een verassing zijn.

MARIAN : Ik zie dat we elkaar begrijpen, Yvette. Kan je zwijgen?

YVETTE : Zeg mevrouw, is het mogelijk om volgende week een dagje verlof te

krijgen?

MARIAN : Wanneer?

YVETTE : Euh, ik had gedacht aan zaterdag. Dat is de dag na vrijdag, en voor zondag.

MARIAN : Kan je zwijgen, Yvette?

YVETTE : Maar natuurlijk.

MARIAN : Goed, akkoord. Het ene plezier...

YVETTE : (*onderbreekt*) ... is het andere waard, hé.

MARIAN : Inderdaad.

YVETTE : (*staat recht, neemt de glazen, gaat naar links, komt terug*) Euh, mevrouw, ik wil mij daar natuurlijk niet mee bemoeien, maar euh... ik denk dat meneer eigenlijk niet zo van verrassingen houdt.

MARIAN : Je hebt gelijk, Yvette.

YVETTE : Ja?

MARIAN : Ja. Je moet je daar inderdaad niet mee bemoeien.

YVETTE : Ja. (*gaat af links*)

(*Licht uit, einde scène 1*)

Scène 2

(*Zelfde decor. Niemand op scène wanneer het licht opgaat. Na een tijdje komt Yvette op van linksachter, ze geeuwt terwijl ze naar de keuken gaat. Dirk komt op van rechtsachter, hij heeft een hemd aan met das, hij geeuwt terwijl hij naar eenzigt links gaat, gaat zitten, neemt de krant en slaat ze open.*)

DIRK : Yvette! Koffie.

YVETTE : (*achter scène*) Bijna klaar, meneer.

(*Dirk leest verder, Marian komt op, ze geeuwt, gaat zitten eenzigt rechts, strekt zich uit, geeuwt nogmaals*).

MARIAN : Yvette! Koffie.

YVETTE : (*achter scène*) Bijna klaar, mevrouw.

(*korte stilte*)

MARIAN : Je was laat thuis gisteren, van je klant.

DIRK : (*van achter zijn krant*) HmHm.

MARIAN : Ik heb het venster in de slaapkamer maar opengezet. 'k Werd bijna dronken van de stank.

DIRK : HmHm.

MARIAN : En stop mat dat geHmHm!

DIRK : HmHm.

MARIAN : (*kwaad en luid*) Dirk!

DIRK : (*legt krant weg*) Zei je iets lieve?

MARIAN : Ja, ik zei iets. Dat je gisteren om vier uur bent thuisgekomen, en dat je waarschijnlijk niet meer wist op welke wereld je leefde van de drank. Hoe ben jij eigenlijk met de auto thuisgeraakt?

DIRK : Oh, maar ik had niet zoveel gedronken hoor.

MARIAN : Nee? Mocht de politie hier binnenvallen zouden ze denken dat we hier alcohol stookten. Er hangt in de slaapkamer genoeg dranklucht om een leger doorwinterde Russische wodka drinkers te doen omvallen.

DIRK : Ik dacht dat je het raam had opengezet?

YVETTE : (*komt op van links, met dienblad met daarop twee tassen koffie*) En dan is er koffie! (*gaat tot bij Dirk*) Zwart.

DIRK : (*neem tas aan*) Zo zwart als het maar kan. Zeker vandaag. Bedankt Yvette.

MARIAN : Ja, zeker vandaag. Meneer heeft gisteren een brouwerij leeggedronken.

YVETTE : (*staat nu tussen de twee eenzits*) Proficiat, meneer. (*gaat tot bij Marian*) En met melk.

MARIAN : (*neemt tas aan*) Bedankt Yvette.

(*Yvette gaat af, Dirk en Marian drinken onder het praten hun koffie*)

DIRK : Wanneer vertrek je?

MARIAN : Van zodra mijn koffie leeg is. En jij?

DIRK : Binnen een kleine 10 minuten. Een collega komt mij afhalen.

MARIAN : Prima. Dan hoef je vanavond niet te rijden? ‘k Zou zeggen, profiteer er van om eens een glaasje meer te drinken.

DIRK : Ja zeg, ’t is al goed, Marian. (*niet echt gemeend*) Sorry van gisteren.

MARIAN : Sorry van gisteren? Heb jij dan iets verkeerd gedaan misschien?

DIRK : Wel, dat van dat dronken thuiskomen...

MARIAN : Dat was vannacht, rotzak. Of nog beter: vanmorgen.

DIRK : Ja, sorry van vanmorgen dan.

MARIAN : Ik hoop maar dat je vanavond voor acht uur thuis bent.

DIRK : Waarom?

MARIAN : Daarom!

(*stilte*)

DIRK : (*leest in krant*) Zeg, heb je dat al gezien? Er is een gevaarlijke gangster ontsnapt uit Ieper. Gisterennamiddag al, en ze hebben hem nog niet gevonden.

MARIAN : Uit de gevangenis?

DIRK : (*spottend*) Nee, uit de zoo.

MARIAN : Jaja. Enfin, die zit allang in het buitenland.

DIRK : Ja, laat het ons hopen. Hier, luister wat ze er over zeggen (*leest uit krant*) “De 30-jarige M.O. werd vorige week opgepakt na een mislukte gewapende bankoverval. Daar had hij zeven schoten afgevuurd, die in totaal dertien mensen dodelijk hebben getroffen”.

MARIAN : Pfff. Met andere woorden, er was één lichtgewonde.

DIRK : (*leest verder*) “M.O. is geen onbekende voor het gerecht. Hij werd reeds meerdere malen opgepakt, maar telkens bij gebrek aan bewijzen weer vrijgelaten. Nu echter zag het er naar uit dat er wel voldoende bewijsmateriaal en getuigenverklaringen tegen hem werden verzameld. Hoe hij uit de zwaar bewaakte gevangenis kon wegraken, blijft nog een raadsel”.

MARIAN : Ik ga hier wegraken. Tot vanavond. (*staat recht, gaat naar rechtsachter,*

komt terug met jas die ze aantrekt) Of vannacht. Of morgenochtend. We zien wel. *(gaat naar rechts om af te gaan)*

DIRK : *(roept haar terug)* Kusje?

MARIAN : *(keert terug)* Allez, 't is al goed. Laat het niet te veel meer gebeuren. *(kust hem)* Tot vanavond. *(draait zich om en wil af gaan rechts)*

DIRK : *(tussen zijn tanden)* Je moet je niet haasten.

MARIAN : *(draait zich om)* Wat?

DIRK : Niks lieve, niks. Ga nu maar.

(Marian gaat af rechts, Dirk drinkt van zijn koffie, staat recht, begint zijn das uit te doen)

Yvette!

YVETTE : *(komt op van links)* Meneer?

DIRK : *(enthousiast)* Mevrouw is weg. *(handenwrijvend)* Laat de spelen beginnen!

YVETTE : Gaan we spelen, meneer?

DIRK : Jij niet. Maar ik wel. Dus Yvette, je weet het, straks komt mijn collega, en we willen niet gestoord worden.

YVETTE : Nee, want jullie moeten werken, hé. Luister meneer, ik wou het u gisteren nog zeggen, maar u was zo laat thuis. Ik denk dat het niet verstandig is om vandaag hier te blijven met uw collega.

DIRK : Waarom dan niet, Yvette?

YVETTE : Wel...

(op dat moment komt Marian binnen)

DIRK : *(in paniek)* Lieve, je bent terug.

MARIAN : Natuurlijk mijn autosleutels vergeten.

DIRK : *(opgelucht)* Ah! Wel Yvette, wat sta je hier nog te doen, haal die tassen weg.

(Intussen gaat Marian af rechtsachter)